

Avtor: Bruno Ferrero (A volte basta un raggio di sole)

Barvne krede

V nekem mestu je bil mož - nihče ni vedel, od kod in kdaj je prišel - in po ulicah in zidovih hiš je risal angele, čudovite pokrajine, polne sonca, otroke z nasmehom na ustih, pa tudi rože v bujni rasti. Meščani so se navadili nanj in mu sem ter tja vrgli kakšen drobiž. Včasih so se celo zaustavili in nekoliko poklepetali. Govorili so mu o svojih skrbih in upanjih; govorili so mu o svojih otrocih. Mož je prisluhnil; poslušal je veliko, a malo govoril.

Nekega dne je začel spravljati skupaj svoje stvari, da bo zdaj zdaj odšel.

Zbrali so se okrog njega in ga opazovali.

“Pusti nam kaj. Za spomin.”

Mož je pokazal svoje prazne dlani: kaj bi jim mogel dati?

A ljudje so stali v krogu in čakali.

Tedaj je iz nahrbtnika vzel krede najrazličnejših barv in jih razdelil.

Vsakemu je dal košček krede in odšel.

Kaj so meščani storili z vsemi tistimi kredami? Eden jo je dal v okvir, drugi jo je odnesel v mestni muzej, nekdo drug jo je spravil v predal, večina pa je na svoje koščke kred pozabila.

Prišel je Človek, ki je tudi tebi dal priložnost, da pobarvaš svet. Kaj si storil s svojimi barvami?

Pogoji uporabe:

Gradivo lahko uporabljate za delo v skupinah, pod pogojem, da ne gre za komercialno uporabo. Za te namene ga lahko prosto reproducirate in predelujete, vendar morate pri tem navesti avtorja originalnega gradiva. Brez dovoljenja gradiva ni dovoljeno objaviti v tiskanih, elektronskih ali katerih koli drugih medijih.